

Sygn. akt II Kp 82/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Maciejewski

Protokolant: Patryk Bartoszyński

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 233 § 1 i 6 k.k.

na skutek zażalenia złożonego przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w D.

na postanowienie z dnia 04 lutego 2014 roku zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 10 lutego 2014 roku w sprawie (...)

w przedmiocie umorzenia śledztwa

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w D. wniesione

w dniu 21 lutego 2014 roku na postanowienie z dnia 04 lutego 2014 roku zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 10 lutego 2014 roku w sprawie sygn. akt (...) w przedmiocie umorzenia śledztwa i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 04 lutego 2014 roku zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 10 lutego 2014 roku umorzono śledztwo

w sprawie złożenia w dniu 16 lipca 2013 roku w B. w Urzędzie Pracy przez ustalonego sprawcę fałszywego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań o niepozostawaniu w stosunku pracy, to jest o czyn z art. 233 § 1 i 6 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W uzasadnieniu wydanego postanowienia wskazano, iż prowadzone czynności pozwoliły na ustalenie, że P. S. od dnia 04 stycznia 2013 roku był zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku w PUP w D.. Podano, iż w wyniku kontroli Państwowej Inspekcji Pracy we W. oddział w K., P. S. w okresie od 24 czerwca 2013 roku do 08 sierpnia 2013 roku był związany umową o dzieło nr (...) z dnia 24 czerwca 2013 roku z (...) Spółdzielnią (...) jako kierownik budowy przy wykonywaniu prac budowlanych w ramach umowy dotyczącej Projektu (...) we W. przy ul. (...), prowadzonej przez firmę (...) S.A. z/s w B., o czym nie powiadomił Urzędu Pracy. Wskazano dalej, iż PUP w D. filia w B. na dzień 16 lipca 2013 roku wezwał P. S. do stawiennictwa i wyjaśnienia zaistniałych sprzecznych okoliczności, który to złożył pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań o niepozostawaniu w stosunku pracy na rzecz (...) i niepodpisaniu umowy o dzieło i innej umowy cywilnoprawnej z (...). Organ przygotowawczy wykazał na zakończenie, iż P. S. w dniu 24 czerwca 2013 roku podpisał umowę o dzieło nr (...), której nie podpisał zarząd Spółdzielni, a takiej umowy nie można uznać za ważną. W ocenie organów ścigania czynności wykonanie po ww. terminie nie miały charakteru pracy zarobkowej, gdyż nie otrzymał za nie wynagrodzenia, a miały jedynie na celu sprawdzenie czy P. S. będzie w stanie wywiązać się z zadań będących przedmiotem umowy.

Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w D. zaskarżył zażaleniem z dnia

21 lutego 2014 roku przedmiotowe postanowienie o umorzeniu śledztwa, zarzucając błędne przyjęcie stanu faktycznego i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu złożonego środka zaskarżenia PUP wskazał, iż nie zgadza się z treścią postanowienia, zwłaszcza, że prokurator wydający decyzję o umorzeniu śledztwa odniósł się jedynie do ważności umowy o dzieło nr (...) z dnia 24 czerwca 2013 roku. W ocenie skarżącego złożenie na umowie podpisu potwierdzającego złożenie oświadczenia woli jej zawarcia przez P. S., stoi w sprzeczności z oświadczeniem złożonym w dniu 16 lipca 2013 roku, iż nie podpisywał żadnej umowy ze Spółdzielnią (...). Wskazano dalej, iż P. S. w dniu 24 czerwca 2013 roku podpisał umowę o dzieło, jak również wykonywał czynności kierownika budowy z niej wynikające. Skarżący zarzucił, iż prokurator nie przeprowadził dowodu z dokumentów dotyczących postępowania prowadzonego przez Państwową Inspekcję Pracy Oddział w K. odnośnie kontroli w (...) A. w D. w zakresie zawartej przez tę Spółdzielnię umowy o dzieło i jej realizacji.

Prokurator Rejonowy w D. przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, podnosząc iż zarzuty wniesione przez stronę skarżącą nie zasługują na uwzględnienie

Sąd zważył;

W niniejszej sprawie w ramach czynności przygotowawczych ustalono, iż P. S. w dniu 04 stycznia 2013 roku zarejestrował się w PUP D. Filia w B. jako osoba bezrobotna. Decyzją Starosty (...) uznano P. S. za bezrobotnego od dnia 04 stycznia 2013 roku z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 12 stycznia 2013 roku. W dniu 10 lipca 2013 roku do PUP w D. wpłynął wniosek o udostępnienie danych osobowych z Państwowej Inspekcji Pracy Oddział w K., z którego wynikało, iż P. S. w okresie od 24 czerwca 2013 roku do 08 sierpnia 2013 roku zatrudniony został (...) w D.. Wobec powstałych rozbieżności P. S. został wezwany do filii PUP w B., celem złożenia wyjaśnień w sprawie i przedłożenia dokumentów potwierdzających przedmiotowe zatrudnienie. W dniu 16 lipca 2013 roku P. S. zgłosił się w PUP, złożył pisemne oświadczenie, uprzednio uprzedzony o odpowiedzialności karnej, iż „nie jestem zatrudniony ani też nie świadczę żadnej pracy na rzecz Spółdzielni (...) w D. Nie podpisywałem żadnej umowy o pracę ani też umowy cywilno – prawnej, nie uzyskałem żadnego wynagrodzenia. Kontakt z Prezesem Spółdzielni miałem jedynie w formie rozmowy kwalifikacyjnej”. Prowadzone czynności kontroli przez PIP oddział w K. wykazały, iż P. S. wykonywał pracę, o czym świadczą: umowa o dzieło z dnia 24 czerwca 2013 roku, umowa z inwestorem S. P., kopia umowy z inwestorem (...) które zostały podpisane przez P. S..

Zgodnie z art. 233 § 1 k.k. kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. W myśl § 6 ww. artykułu przepis § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Dla przypisania sprawcy popełnienia przestępstwa niezbędne jest wykazanie zaistnienia znamion strony podmiotowej, w przypadku przestępstwa złożenia fałszywych zeznań - umyślności działania bądź zaniechania. Umyślność może w tym wypadku przejawiać się zamiarem bezpośrednim albo wynikowym. Minimalnym warunkiem spełnienia znamion strony podmiotowej w odniesieniu do omawianego przestępstwa jest przewidywanie przez sprawcę nieprawdziwości jego oświadczeń o posiadanych wiadomościach na temat faktów badanych w postępowaniu i zarazem godzenie się z tym stanem, wyrażające się złożeniem takich zeznań w formie przewidzianej przez prawo procesowe. (do czego przyznał się sam P. S. w trakcie jego rozpytania). Podkreślenia przy tym wymaga, że zakresem czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa złożenia fałszywych zeznań objąć można tę treść zeznań, do której odnoszą się przesłanki strony podmiotowej. Przepis § 6 rozciąga odpowiedzialność za składanie fałszywych zeznań również na składanie fałszywych oświadczeń. Zgodnie z treścią art. 233 § 6 k.k., sprawca odpowiada za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w oświadczeniu, które ma służyć za dowód w postępowaniu innym niż sądowe, prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepisy takiej ustawy przewidują możliwość odbierania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (...) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 roku, V KK 62/12).

Zdaniem Sądu podjęta w niniejszej sprawie decyzja odnośnie umorzenia postępowania przygotowawczego jest na tym etapie postępowania niezasadna.

W ocenie Sądu rozważania Prokuratora dotyczące uznania, iż czynności wykonywane przez P. S. po dniu 24 czerwca 2013 roku nie miały charakteru pracy zarobkowej,

a miały jedynie na celu sprawdzenie czy P. S. będzie w stanie wywiązać się z zadań będących przedmiotem umowy są zbyt daleko idące, zwłaszcza jak wskazuje dotychczas zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (w tym m.in. umowa o dzieło, umowy

z inwestorami, zeznania świadka D. S.), istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że P. S. faktycznie wykonywał czynności wynikające z umowy. Jakkolwiek zarówno P. S. jak przedstawiciel spółdzielni zaprzeczają jakoby łączyła ich pisemna umowa o dzieło, nie mniej jednak rolą prowadzącego postępowanie przygotowawcze będzie ustalenie, czy per facta concludenda nie łączył wskazanych stron ustna umowa o dzieło. Co więcej, złożone przez P. S. oświadczenie w dniu 16 lipca 2013 roku przed pracownikiem PUP w D. filia w B., pod rygorem odpowiedzialności z art. 233 k.k., w którym podaje, iż nie podpisywał żadnej umowy o charakterze cywilnoprawnym ze Spółdzielnią (...) stoi w oczywistej sprzeczności z umową o dzieło z dnia 24 czerwca 2013 roku nr (...), na której widnieje podpis P. S. jako „Przyjmującego zamówienie”. Werbalna wykładnia oświadczenia P. S. stoi w oczywistej sprzeczności z podpisem widniejącym na umowie. Zupełnie odrębną rzeczą jest brak podpisu przedstawiciela spółdzielni. P. S. nie złożył oświadczenia że nie „zawarł pisemnej umowy o dzieło” ale wyraźnie oświadczył, że nie podpisywał takiej umowy.

Zasadnym zatem będzie przesłuchanie w charakterze świadka P. S. w celu wyjaśnienia powstałych rozbieżności. Ponadto zauważyć należy, iż w już w trakcie prowadzonych czynności organ przygotowawczy dostrzegł konieczność przesłuchania w charakterze świadków S. P. i E. K., celem ustalenia stanu faktycznego (karta 72 i 75), jednakże czynności w tym zakresie nie zostały dotychczas przeprowadzone. Zdaniem sądu jednak należałoby je wykonać, gdyż prawidłowe ustalenie stanu faktycznego wymaga ich przeprowadzenia.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu należy więc przychylić się do zażalenia skarżącego, gdyż dopiero po uzupełnieniu postępowania przygotowawczego w zakresie wskazanym przez Sąd, usunięciu wszelkich wątpliwości (choćby przez przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków mogących mieć wiedzę na temat wykonywania pracy w czasie inkryminowanym przez P. S.) możliwym będzie podjęcie właściwej decyzji w sprawie.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)